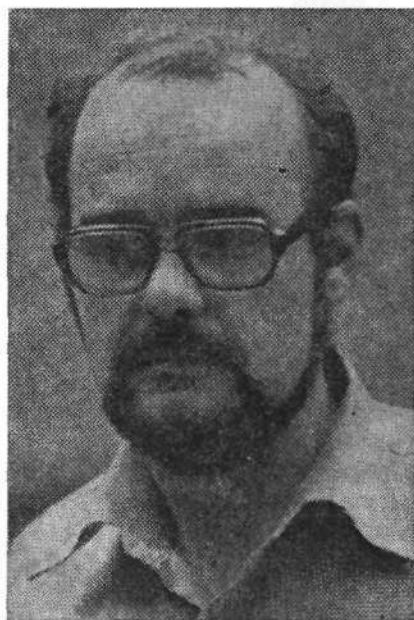

TUJE PESMI V SLOVENSKI BESEDI

Ureja Janez Menart

Borut
Trekman

Rainer Maria Rilke (1875—1926) je skoraj gotovo najpomembnejši pesnik nemškega jezika v tem stoletju, pa tudi eden največjih v evropskem prostoru naših dni. Čeprav je bil ožjim literarnim krogom znan že prej, se je njegov sloves dodobra razširil šele v desetletju po

njegovi smrti, ko je bil preveden v večino evropskih jezikov. V slovenski literaturi se posamične omembe in prevodi njegovega dela pojavljajo sicer že malo prej, toda neposredno spoznavanje z njegovo umetnostjo se začne z letom 1929, ko je Mirko Javornik prevedel njegovo Pesem o ljubezni in smrti korneta Christopha Rilkeja. Sledili so prevodi posameznih pesmi ter novičarske omembe in študije (Jože Udovič, Janko Lavrin, Alojz Gradnik, Herbert Grün, Kajetan Kovič) dokler ni slednjič, leta 1960, izšel v knjižni obliki Albrehtov prevod Korneta in zatem, leta 1968, tudi dovolj obsežen izbor Rilkejevih pesmi v izvrstnih prevodih Kajetana Koviča (v katerih pa Kornet ni zastopan). Ta izbor je bil v dopolnjeni izdaji še ponatisnjen leta 1977, ko so v prevodu Nika Grafenauerja izšli tudi Rilkejevi Zapiski L. M. Briggeja z obširno študijo prevajalca. Tako lahko rečemo, da je Rilke v našem kulturnem prostoru, zlasti še v primerjavi z nekaterimi drugimi tujimi pesniki, lepo predstavljen in dovolj prisoten. Najlepši dokaz za to je tudi ponoven prevod njegove pesnitve Kornet, v katerem prevajalec poskuša delo približati slovenskemu bralcu v novejšem jeziku.